

Kas yra Evangelija?

Malonu žinoti, kad jus radote laiko pamąstyti apie Biblijos testamentą. Gal būt, Jūs – religinis žmogus, lankote cerkvę, atliekate ritualus, laikotės tradicijų. Mūsų nuomone tai visiškai teisinga. Pagal Bibliją, Dievas gyvena žmonių, kurie klausosi Jo žodžių, širdyse. Mes turime laikytis tik Biblijos tradicijų, o tokių nėra daug. Pagrindiniai ritualai - krikštas panardinimu į vandenį ir kas savaitinis duonos laužymas vardan Kristaus.

Bet, gali būti, kad Jus – paprastas žmogus, norintis įleisti Dievą į savo gyvenimą ir ne daugiau. Tai tinka daugumai žmonių, skaitančių religines skrajutes, lankančių ir aptarinėjančių biblines paskaitas. Mes tikime Dievu, ir Dievas ištikrųjų egzistuoja. Bet yra daugelis dalykų, kuriuos mums reikia pažinti apie Jį, mokydamosi Jo žodžius – Bibliją. Taip mes geriau pažinsime Dievą ir dievišką planą. Bibliją rašė žmonės diktuojant Šventosios Dvasios. Tai nepaprasta knyga, išskyrus visas kitas, todėl mums visiems reikia įdėmiai ją išnagrinėti.

Bet gal būt Jūs manote, kad žinote apie Bibliją viską? Jūs pažiūrėjote į Bibliją, pavartėte ją. Bet būkite sau sąžiningi – to nepakanka. Jus kamuoja baimė dėl ateities, abejonės dėl mūsų bendro likimo... Tas neaiškumas, kaip juoda katė, persekioja daugumą žmonių iki gyvenimo pabaigos. Ir mes siūlome Jums pabandyti dar kartą. Gal būt, Jūsų supratimas Biblijos susipainiojo su kieno nors požiūriu apie dievišką atradimą. Tam, kad viską išaiškinti ir rasti atsakymus į sudėtingus klausimus, grįžkite vėl prie Biblijos teksto.

Gal būt, krikščionybė Jums ne daugiau, kaip eilinis “intelektu nuotikis”, laikina vilionė, pasaka, tik miestelis, per kurį Jūs prabėgomis pravažiuojate ilgu plentu. Toks religijos supratimas nepagerins Jūsų gyvenimo. Jis labai trumpas, kad leisti sau tokį cinišką poelgį. Ateis diena, kada Jūs rasite savo paskutinį buveinę, ir mirtis pareikš savo teises. Iki to momento pasiklausykite Biblijos žodžio. Nors dėl Jūsų pačių paskirkite keletą gyvenimo minučių Dievo testamento išnagrinėjimui.

Taigi, aš klaisiu – Kas yra Evangelija?

Atverskite Evangeliją pagal Matą 1:1. Čia Matas paaiškina savo Evangelijos supratimą. Taigi, mes matome tokius žodžius:

Jėzaus Kristaus, sūnaus Dovydo, sūnaus Abraomo, kilmės knyga.

Tai ne visai tas, ko mes laukėme. Matas vadina Kristų Dovydo ir Abraomo palikuoniu. Pagal Matą, tai – Evangelijos pradžia. Paulius irgi sako apie tai - atverskite Laišką Galatams 3:8 ir perskaitykite:

Ir Raštas, numatydamas, kad Dievas tikėjimu nuteisina pagonis, iš anksto paskelbė Abraomui gerąją naujieną: Tavyje bus palaimintos visos tautos.

Taigi, Evangelija – tai tas, kas buvo pažadėta Abraomui. Taip sako Paulius. Supratę Dievo pažadą Abraomui, mes suprasime Evangelijos esmę. Kreipsimės į Senąjį Testamentą. Štai ką sako Dievas Abraomui Pradžios knygoje 17:8:

Tau ir tavo palikuonims po tavęs duosiu kraštą, kuriame gyveni kaip ateivis, visą Kanaano kraštą kaip amžiną nuosavybę. Aš būsiu jų Dievas.“

Taigi, Dievas žadėjo Abraomui ir jo vaikams amžiną gyvenimą žemėje. Amžinas gyvenimas – viena iš Senojo Testamento idėjų. Atkreipkite dėmesį, kad amžino gyvenimo pažadas yra Biblijos pagrindinė idėja ir pasibrėžia per visą pasakojimą. Bet kaip tai įmanoma? Kreipsimės į Pradžios knygą 22:17 ? 18:

Aš tikrai laiminsiu tave ir padarysiu tavo palikuonis tokius gausingus kaip dangaus žvaigždės ir pajūrio smiltys. Tavo palikuonys užims savo priešų vartus, ir visos tautos žemėje gaus palaiminimą per tavo palikuonis, nes tu buvai klusnus mano balsui.

Abraomas turėjo pradėti sūnų, kuris taps viso pasaulio palaiminimo pagrindu. Suprasti Biblijos testamentą galima tik kreipdamasi į pačią Bibliją- ten surasite atsakymus į visus klausimus. Dabar perskaitysime Apaštalų Darbus 3:25 ir 26 Naujajame Testamente ir rasime paaiškinimą tam, apie ką kalbėjome aukščiau:

Jūs esate vaikai pranašų ir tos Sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais, tardamas Abraomui: Tavo palikuonyse bus palaimintos visos žemės giminės. Dievas pirmiausia jums pažadino ir pasiuntė savo tarną, kad jis atneštų jums palaimą, atitraukdamas kiekvieną nuo jo nusikaltimų”.

Kas gi yra Abraomo sėkla? Jėzus. Ir kas yra tas palaiminimas, kurį Jis suteikia visiems pasaulio žmonėms? Nuodėmių atleidimas ir išganymas. Žiūrime toliau. Laiške Galatams 3:16 skaitome:

Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui. Nėra pasakyta „ir palikuonims“, ne daugiskaita, bet kaip apie vieną: “ir tavo palikuoniui”, tai yra Kristui.

Tokiu būdu, Abraomo sėkla – tai vienas žmogus, o būtent Jėzus. Bet kaip Jis vienas galėjo tapti dauguma, kaip žvaigždės danguje? Atsakymą randame Laiške Galatams 3:27 – 29:

Ir visi, kurie esate pakrikštyti Kristuje, apsilikote Kristumi. Nėra nei žydo, nei graiko; nėra nei vergo, nei laisvojo; nėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje! O jei priklausote Kristui, tai esate ir Abraomo palikuonys bei paveldėtojai pagal pažadą.

Gaunasi, kad tik tai krikštytiems Dievo vardan buvo pažadėtas amžinas gyvenimas žemėje. Štai kodėl reikia krikštytis - tam, kad išsigelbėti! Paulius sakė, kad mirčiai artėjant, turėjo “*Izraelio vilties*”. (Apaštalų darbai 28:20). Kas yra krikštas? Tai ne paprastas pašlakstymas vandeniu. Naujas Testamentas buvo parašytas graikų kalba, o šioje kalboje žodis “krikštas” reiškia “panardinimas”. Šį žodį naudoja apibūdinant skęstantį laivą arba audinį, dažytą kita spalva panardinimu į spalvotą vandenį. Kreipsimės į Evangeliją pagal Matą 3:13 – 16:

Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis. Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti Tavo pakrikštytas, o Tu ateini pas mane!“¹ Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui.“ Tada Jonas sutiko. Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Staiga jam atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant Jo.

Jėzus įbrido į vandenį, po to iš jo išbrido. Jis buvo krikštytas būdamas suaugusiu, ir krikštytas buvo panardinimu į vandenį, o ne pašlakstymu – todėl ritualas vyko upės vandenyje. O jei Jėzus buvo krikštytas, ir mes turime būti krikštyti. Panardinimas į vandenį ir išbridimas iš jo reiškia Kristaus mirtį ir prisikėlimą, ir mes nusprendžiame tai padaryti savo mirtimi ir prisikėlimu. Štai kodėl krikšto apeiga – panardinimas į vandenį, o ne paprastas pašlakstymas juo. Kreipsimės į Laišką Romiečiams 6:3 – 5:

Argi nežinote, jog mes visi, pakrikštytieji Kristuje Jėzuje, esame pakrikštyti jo mirtyje? Taigi krikštu mes esame kartu su juo palaidoti mirtyje, kad kaip Jėzus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo šlovinga galia, taip ir mes pradėtume gyventi atnaujintą gyvenimą.

Štai kodėl mes kviečiame Jus taip pasikrikštyti – tegul tai bus Jūsų gyvenimo tikslas, priimkite Jėzų Kristų! Pasikrikštydami vardan Jėzaus mes tampame Jo dalimi, ir tada Jo duoti pažadai bus ištesėti. Kai Jis sugrįš, mes prisikelsime, busime teisiami Jo, ir jei mūsų gyvenimas buvo doras pagal Dievo žodį, mums bus leista gyventi amžinai. Mes gyvensime Dievo Karalystėje čia, žemėje. Ir jei Jus tuo pasitikėsite, gyvenimas įgaus naują prasmę. Kokių materialinių sunkumų nebetektų patirti, mes suprasime jų laikiną kilmę ir lauksime Jėzaus atėjimo, kuris duos mums amžiną gyvenimą. Štai kodėl Biblija ir Kristus duoda mums VILTĮ. Ši viltis tiek didinga, kad galėsime nekreipti dėmesio į kasdienines problemas. Bet kaip šis žmogus – Jėzus- gali mus išgelbėti? Jis atstovavo visai žmonijai, todėl mes turime būti pakrikštyti Jo mirties ir prisikėlimo vardan. Jėzus buvo panašus į mus. Kreipsimės į Laišką Žydams 2:14 – 18:

Kadangi vaikų kraujas ir kūnas bendri, tai ir jis lygiomis juos prisiėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, kuris turėjo mirties valdžią, tai yra velnią, ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami mirties, visam gyvenimui buvo patekę į vergiją. Juk iš tiesų jam rūpėjo ne angelai, o Abraomo palikuonys. Todėl jis turėjo visa kuo tapti panašus į brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas Dievui vyriausiasis kunigas ir galėtų permaldauti už žmonių nuodėmes. Pats iškentęs bandymus, jis gali padėti tiems, kurie yra bandomi.

Atkreipkite dėmesį, kad velnias apibūdinamas ne kaip gyvulis arba mitinė būtybė. Jis įsamenina nuodėmę. «*Atpildas už nuodėmę - mirtis*» (Laiškas Romiečiams 6:23), bet mes taip pat sužinosime, kad “šėtonas turi mirties galią”. Mes turime kovoti patys su savimi, o ne su nematomą būtybę. 14 – oje eilutėje keletą kartų kartojami tie patys žodžiai – Jis, Pats, taip pat, toks pat, kaip mes. Bet dauguma “krikščioniškų” grupių moka, kad Dievas trilypis, ir vienas iš trejybės narių yra Jėzus. Bet Biblija sako visai ne apie tai. Pagal Laišką Žydams mums yra labai svarbu suprasti Jėzaus esmę. Jis buvo toks pats, kaip ir mes. Autorius pabrėžia tai 4 kartus! Jis buvo sugundomas, kaip ir mes. O kas mūsų gunda? Mes patys gundome save. Kreipsimės į Evangeliją pagal Jokūbą 1:13 – 15:

Ir nė vienas gundomas tenesako: „Aš esu Dievo gundomas“. Dievas negali būti gundomas į pikta ir pats nieko negundo. Kiekvienas yra gundomas, savo geismo pagrobtas ir suviliotas. Paskui įsiliepsnojęs geismas pagimdo nuodėmę, o užbaigta nuodėmė gimdo mirtį.

Tai reiškia, kad Jėzus turėjo žmonišką prigimtį. Dievas nesugundomas, sako Biblija, bet Jėzus buvo sugundomas. Tokiu būdu, Jėzus nebuvo pačiu Dievu. Jis buvo žmogumi. Dievo sūnumi iš gimimo, Dovydo ir Abraomo palikuoniu per Mariją. Dievas negali būti gimdytas, o Jėzus buvo gimdytas. Dievas negali mirti, o Jėzus mirė. Mes negalime matyti Dievą, bet žmonės matė ir galėjo prisiliesti prie Jėzaus. Taip pat Jėzus neegzistavo iki savo gimimo. Jis buvo Dievo sūnumi, o jo motina buvo Marija. Kreipsimės į Evangeliją pagal Luką 1:31 – 35:

Štai tu pradėsi iščiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir jo karaliavimui nebus galo.“ Marija paklausė angelą: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?“ Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi.

Atkreipkite dėmesį į būsimąjo laiko vartojimą! Jis bus Dievo sūnumi, Marija pradės iščiose - štai kur prasidėjo Jėzaus istorija, nors idėja, Kristaus logos visada buvo su Dievu nuo pat pradžių. Marija buvo paprasta moterimi. Jėzus buvo Abraomo ir Dovydo palikuoniu, o tai įmanoma, jei Jo motina buvo jų palikuone. Jei pats Jėzus – Dievas, tai Marija – Dievo motina, o ne paprasta moteris. Bet, pagal Bibliją, Jėzus vienu metu buvo ir Dievo sūnumi ir Žmonijos sūnumi, tai yra Marija greičiausiai buvo paprasta moterimi. Taigi, rinkitės, kas Jums priimtina – tikras tikėjimas arba klasingų paaiškinimų sistema. Svarbu tikėti teisingais dalykais, nes tvarka veikia jūsų gyvenimą. Kreipsimės į Laišką Žydams 4:15 ? 16:

Mes gi turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, bet, kaip ir mes, visai mėgintą, tačiau nenusidėjusį. Todėl visiškai pasitikėdami artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku.

Kadangi Jėzus turėjo žmogišką prigimtį, mes galime melstis Dievui per Jį. Mums nereikia dvasininko arba bažnyčios pastato tam, kad Dievas išgirstų mūsų maldas. Dievas išgirdo mūsų maldas.

Taigi, aš norėčiau apibendrinti viską, apie ką buvo kalbėta aukščiau:

1. Yra tik vienas Dievas, o ne trejybė.
2. Jėzus – Dievo Sūnus, bet ne pats Dievas. Jo neegzistavo iki gimimo. Jis buvo sugundomas taip pat, kaip ir mes, turėjo visą mūsų patirtį, bet nekada nepadarė nuodėmės. Jis mirė baisia mirtimi, atidavęs už mus gyvybę, bet po to Dievas prikėlė Jį, nes Jėzus buvo nenuodėmingas.
3. Mes galime prisijungti prie Kristaus mirties ir prisikėlimo, pasikrikštydami panardinimu į vandenį būdami suaugusiais.
4. Kai Jėzus Kristus sugrįš, mes prisikelsime, busime teisiami ir amžinai gyvensime Jo Karalystėje čia, žemėje. Dievo Karalystė bus kaip Edemo sodas, kur Dievas sukūrė žmogų, arba net geriau. Su visomis šiandieninėmis problemomis – karu, badu, ilgėsiu, ir net su pačia mirtimi – bus baigta visiems laikams.
5. Po mirties mes nesąmoningi – “pragaras” reiškia vien tik “kapą”.
6. Siela nėra nemirtinga – mes esame sukurti iš dulkių ir dulkėmis tapsime. Dvasia – tai viduje paslėpta gyvenimo jėga, kurią Dievas pasiima po mūsų mirties. Po mirties mes nebeegzistuosime jokioje sąmoningoje formoje.
7. «Šėtonas» - tai kliaudingų žmonių norų simbolis, su kuriais mes turime kovoti. Tai nėra realiai egzistuojančio monstro vardas. Dievas absoliučiai galingas, jis nesidalina valdžia su šėtonu. Visos mūsų problemos kyla iš Dievo, todėl už jų slypi dvasinė jėga.

8. Skaitydami Bibliją savarankiškai, mes galime surasti tikrą kelią pas Dievą.

Aš kviečiu Jus pamastyti apie tai ir nenusiraminti, kol Jūs nepasieksite Evangelijos tikrą esmę. Tikiuosi, kad Jūs perskaitysite mūsų nemokamą Biblijos kursą ir Jūsų gyvenimo tikslu taps kryžtas panardinimu į vandenį. Tada Jūs tikrai turėsite viltį gyventi amžinai. Taip, mes negalime įsivaizduoti sau amžino gyvenimo. Bet galime įsivaizduoti ilgą, labai ilgą tiesę, neturinčią pabaigos; ir šiame gyvenime mes praėjome tik keletą milimetrų pačioje tiesės pradžioje.

Tai ir yra mūsų viltis, ir mes esame pakrikštyti Dievo vardan ir gyvename Jame. Aš labai prašau priimti viską šitą labai rimtai ir nemanyti, kad tai paprasta ir nereikšminga pramoga.

Dunkanas Chisteris

IŠMOKYKITE SUPRASTI BIBLIJĄ

NEMOKAMAI

Yra tik viena Biblija ir daug cerkvių. Mes siūlome perskaityti Bibliją savarankiškai, kad suprasti dievišką testamentą. Mes tikime, kad Dievas vienas, kad Jėzus yra Dievo sūnus, kad Jis sukūrė mus, ir kad mes turime pasikrikštyti pilnu panardinimu į vandenį, kad prisijungti prie Kristaus mirties ir prisikėlimo. Greitai Jėzus sugrįš, kad sukurti Dievo Karalystę žemėje (o ne danguje). Prašau užpildyti žemiau pateiktą anketą tam, kad gauti mūsų nemokamą skrajutę, kuri padės Jums mokytis Dievo Žodžio.

Vardas: _____

Adresas: _____

_____ Tel: _____

Kalba:

Išsiųsti adresu:

Bible Basics, PO Box 3034, South Croydon, Surrey CR2 0ZA ENGLAND

www.carelinks.net info@carelinks.net